

Harcerstwo Polskie w Czechosłowacji 1989 - 2013

Józef Szymeczek, Krzysztof Mitura

Rok 1989 był rokiem szczególnym. Kiedy w piękny poranek wrześniowy na początku roku szkolnego młodzież zasiadała po raz kolejny do ławek szkolnych w jej myślach drzemały jeszcze wrażenia wakacyjne z pionierskich przygód obozowych. Kadra pionierska powoli snuła plany o kolejnych obozach. Mało kto spodziewał się, że na kolejny obóz zabiorą zamiast niebieskich koszul pionierskich zielone mundurki harcerskie.

Bacność, do zajęć rozejść się!

Naszą współczesną przygodę harcorską, która mogła zaistnieć dzięki „rewolucji aksamitnej” w listopadzie 1989 r., zapoczątkowało krótkie ogłoszenie opublikowane w „Głosie Ludu” dnia 12. 18. 1989 następującej treści: *Wzywamy wszystkich naszych harcerzy, instruktorów, drużynowych i przyjaciół do wznowienia działalności i tworzenia drużyn i zastępów harcerskich.* Z inicjatywą ponownego powołania do życia Harcerstwa Polskiego w Czechosłowacji wyszli członkowie byłej Rady Naczelnej HPC, wybranej na konferencji harcerskiej w 1970 r. Odezwa wywołała wielkie emocje. Starsi harcerze z okresu przedwojennego odmłodzili się duchowo, młodszy cieszyli się na ciekawe przygody. Niektórzy już nie wierzyli, że otwarte w latach 1969 - 1970 próby zyskania stopni harcerskich będzie im dane jeszcze kiedyś zamknąć. Zauważalna była euforia i wielkie nadzieje, wszystkim przyświecał jeden cel - reaktywować własną organizację z lilijką w herbie. Grupa działaczy dążących do odrodzenia HPC powoli rozszerzała się nie tylko liczebnie, lecz również co do rozbieżności poglądów. Było to zjawisko oczywiste, gdyż grono ludzi dążących do reaktywizacji tworzyły osoby o różnych poglądach, doświadczeniach i wieku. W Komitecie odrodzeniowym dominowały dwa stronnictwa. Pierwsza grupa, którą reprezentowali np. M. Piszczek, B. Prymus, F. Zielina itd., w zasadzie nie sprzeciwiała się współpracy z Pionierem do czasu stworzenia własnej organizacji. Druga grupa natomiast (na czele z A. Szurmanem) domagała się ortodoksyjnej organizacji i radykalnego odcięcia się od minionego okresu. Choć o strukturze organizacji i planach pracy dopiero dyskutowano, to już w styczniu 1990 r. pierwsze drużyny pionierskie zmieniają się w harcerskie, na przykład czeskokocieszyńska HDW „OPTY”, lub powstają nowe drużyny harcerskie. Do pierwszych należała 1. KDH „Błękitna Jedyńka” w Karwinie - N. M.

OBECNIE ROZPOCZY- NAMY NOWY ROZDZIAŁ

Zanimiśmy rozpoczęli naszą pracę, postanowiliśmy przede wszystkim przypomnieć sobie, co to jest harcerstwo. Harcerstwo to nie jest tylko i wyłącznie sport, to jest przede wszystkim sposób na życie, na spędzenie czasu, na poznanie siebie i innych. Harcerstwo to jest przede wszystkim sposób na życie, na spędzenie czasu, na poznanie siebie i innych.

Harcerstwo to jest przede wszystkim sposób na życie, na spędzenie czasu, na poznanie siebie i innych.

Taki zapis w kronice rozpoczął nowy rozdział w działalności wcześniejszej pionierskiej „Drużyny Zdobywców Szlaków Beskidzkich” w Karwinie - N. M. Po reorganizacji, już jako 1. KDH „Błękitna Jedynka” z drużynowym hm. Grzegorzem Młynarczykiem

Na zebraniu byłej Rady Naczelnej HPC, wybranej na II Konferencji HPC w 1970 r., poszerzonym o chętnych do pracy działaczy, które odbyło się w Klubie PZKO przy ul. Bożka w Czeskim Cieszynie pod koniec stycznia 1990 r., zjawiło się obok byłych działaczy HPC oraz drużynowych i szczeplowych działających w Organizacji Pionierskiej SZM, sporo początkujących instruktorów. W wyborach wyłoniono skład tymczasowej dziewięcioosobowej Rady Naczelnej HPC i wybrano naczelnika. Został nim hm. Władysław Sztebel.

Obszerny program działania, w którym była mowa o sposobie zakładania drużyn, współpracy z innymi organizacjami młodzieżowymi, urządzaniu szkoleń dla zastępowych i przybocznych, spotkał się z ogólnym poparciem. Zgoda zapanowała co do postulatu szybkiego zwołania Zjazdu HPC. Dyskusja wykazała jednak niejednorodność poglądów w sprawie współdziałania na linii HPC - „Pionír”. W dyskusji pojawiły się propozycje, by harcerze na koszulkach pionierskich nosili krzyże harcerskie.

Tymczasowa Rada Naczelna nawiązała współpracę ze ZHP i ZHR i korzystała z pomocy merytorycznej i materialnej z Polski. W marcu 1990 r. grupa szesnastu instruktorów z Zaolzia zaliczyła tygodniowe szkolenie w Ośrodku Chorągwi Śląskiej ZHP w Chorzowie. W maju

1990 r. jego kadra przebywała w ośrodku HPC w Koszarzyskach, zaś ostatnie szkolenie w tym roku odbyło się w grudniu, w okresie międzyświątecznym, w Rzece. Wykładowcami byli instruktorzy z Polski oraz dh. hm. A. Berki, która prowadziła zajęcia na temat zwyczajów i obrzędowości w drużynie. Na szkoleniach młodzi ludzie zyskiwali nie tylko nowe doświadczenia, ale i poznawali się nawzajem. Tu zawiązały się mocne więzi przyjaźni. Ludzie różnego wieku i z różnych środowisk uczyli się tego co ich łączyło - harcerstwa. Tu kształtowali się pierwsi przywódcy naszego ruchu młodzieżowego. Na szkoleniach uczono się piosenek harcerskich, po raz pierwszy nucono melodie o Beskidzie, po którym błądzi jesień, czy odpływano z bananami w siną dal. Tradycja szkoleń kadry instruktorskiej kontynuowana jest w HPC nadal, ale te pierwsze szkolenia były najpiękniejsze, bo były nasycone odkrywaniem zapomnianej historii i poznawaniem nowych rzeczy i twarzy. Szkolenia odbywały się najczęściej w ośrodku HPC „Kikula” w Koszarzyskach. Nabycie na własność tego ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego można uważać za największe osiągnięcie władz harcerskich pierwszych kadencji. Jesienią 1994 r. odkupiono dzięki darowi pieniężnemu Jana Pyski ze Szwajcarii grunty w najbliższej okolicy ośrodka.

*Uczestnicy szkolenia kadry instruktorskiej
baza turystyczna w Karwinie, maj 1990*

Pierwszy zlot drużyn harcerskich na Zaolziu odbył się w czerwcu 1990 r. na Filipce. Organizatorem była HDW „OPTY” z Czeskiego Cieszyna, która nauczyła zebranych druhów mnóstwo nowych, dziś już klasycznych płaśw i była wzorem w musztrze, podpatrzonej u zaprzyjaźnionych drużyn wodnych ZHP. We współzawodnictwach zlotowych zwyciężyła wędryńska SDH „Czarne Dęby”, która stała u początków harcerstwa w Wędrynie i okolicznych wioskach. Jej drużynowy Jerzy Sikora stał się bohaterem najromantyczniejszych snów niejednej druhenki.

1. Zlot drużyn harcerskich, Filipka, czerwiec 1990
meldunek przyjmuje komendant dh Witold Śtirba,
wodniacy w tym czasie jeszcze w zielonych koszulach

Podczas obozowej akcji letniej w 1990 r. pierwsi zaolziańscy harcerze wyjeżdżają na obozy do Polski (np. drużyny z Cierlicka, Olbrachcic i Stonawy obozowały na Magurce koło Bielska). Niektóre dobrze działające drużyny już organizują własne obozy (np. I. KDH „Błękitna Jedyńka” obóz w Rzece i in.). Wodniacy z drużyny harcerskiej „OPTY” z Czeskiego Cieszyna zorganizowali w ramach akcji letniej spływ Wełtawy. Swe obozowe przygody opisali później w „Naszej Gazetce” następująco:

Furorę zrobili nasze mundurki wodniackie, które sprowadziliśmy sobie z Polski. W Tynie nad Wełtawą, kiedy poszliśmy załatwić miejsce na biwak, wzięto nas za nowy rodzaj policji wodnej i odnoszono się do nas z głębokim respektem. W innym miejscu niedaleko elektrowni Temelín myślano, że jesteśmy wodną strażą pożarną! Heca! Prawdopodobnie po raz pierwszy w historii, a z pewnością w historii powojennej, harcerskie mundurki wodniackie pojawiły się na czechosłowackich rzekach.

Harcerze z okolic Trzyńca, Wędryny i Bystrzycy wyjechali na obóz do miejscowości Gołdap na Mazurach. Z obozów przyjechali druhowie z nowymi doświadczeniami i nowym zapalem, który skutkował w nowej fali zakładania drużyn.

DH „Sowy” na trasie biegu patrolowego podczas
Zlotu 80-lecia HPC, Cierlicko, 1992

Granatowe mundury HDW „OPTY” na wodach Wełtawy
wzbudzały respekt, 1990

Rok 1990: Po pioniersku, czy po harcersku?

W przeciągu całego 1990 r. w środowisku harcerskim na Zaolziu prowadzono rozmowy na temat brzmienia roty Przrzeczenia Harcerskiego, Prawa, regulaminu wewnętrznego, struktury związku i dalszej współpracy z „Pionýrem”. Wokół harcerskiego kręgu instruktorskiego w Karwinie „HAK” skupiła się grupa młodych instruktorów harcerskich, którzy nie wyobrażali sobie dalszej

Zebranie członków RN powołanej w 1970 r. w klubie przy ul. Bożka, zdecydowało o reaktywacji HPC Cz. Cieszyń, grudzień 1989

Jedno z pierwszych zebrań tymczasowej RN HPC, Cz. Cieszyń, styczeń 1990

III Konferencja HPC, stół prezydalny, od lewej druhowie M. Piszczek, W. Wróbel, W. Sztebel i B. Prymus Cz. Cieszyń 19. 1. 1991

działalności w ramach „Pionýra” i zwracali się do Rady Naczelnej, by w najkrótszym możliwym czasie zerwała kontakty z tą organizacją i czyniła kroki w celu usamodzielnienia HPC. Rzecznikiem tego nurtu był obok seniora, hm. Adolfa Szurmana, młody instruktor, dh Witold Štirba. Sytuacja była niezdrowa, groziło, że drużyny alternatywne wytworzą nową, samodzielną organizację harcerską, lub będą działać w ramach reaktywowanego w styczniu 1990 r. Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej. W tej sprawie odbyło się kilka spotkań z przewodniczącym SMP Markiem Michałkiem i przedstawicielami tzw. alternatywnych drużyn harcerskich. Nalegano, by został zwołany Zjazd HPC. Grupa harcerzy związana z dh Witoldem Štirbą być może nie do końca wiedziała, czego chce, lecz na pewno wiedziała, czego nie chce: czerwonego harcerstwa oraz koszul pionierskich z krzyżem harcerskim. Ich stanowcza postawa prowadziła do utemperowania prób zbyt daleko posuniętych poszukiwań inspiracji z 1968 r. czy wręcz utożsamiania „rewolucji aksamitnej” z „Praską Wiosną”, co zdecydowanie przyspieszyło proces transformacji ruchu młodzieżowego z pionierskiego do harcerskiego. Rada Naczelna poczyniła więc kroki w celu faktycznego usamodzielnienia organizacji i opracowała roboczy statut, który został wysłany do urzędów czeskich w Pradze, zaś w październiku 1990 r. zapowiedziała w „Naszej Gazecie”, że I Zjazd odnowionego HPC odbędzie się 19. 1. 1991. Na spotkaniu przedstawicieli szczepów i drużyn w grudniu zdecydowano jednak o poprzedzeniu Zjazdu konferencją, by omówić na niej wstępnie najbardziej palące sprawy i lepiej się do Zjazdu przygotować. W zapowiedzianym więc wcześniej terminie odbył się nie Zjazd, lecz konferencja robocza.

Na swoim i po swojemu

Zaraz na wstępie konferencji zaskoczył wszystkich obecnych delegatów przybyły wprost z Pragi przewodniczący Rady Polaków poseł Tadeusz Wantuła informując, że minister spraw wewnętrznych dnia 17 lutego 1991 r. zatwierdził wstępny statut HPC, tym samym Harcerstwo stało się samodzielną organizacją. W dyskusji najwięcej uwagi poświęcono m. in. rocie Przyrzeczenia Harcerskiego. W końcu zdecydowano, że w warunkach zaolziańskich najodpowiedniejszą będzie wersja: „Mam szczerą wolę służyć Dobru Najwyższemu, nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym Prawu Harcerskiemu”. Wiele emocji przysporzyła też sprawa brzmienia tekstu hymnu harcerskiego. Czy śpiewać „Wszystko co nasze, Ojczyźnie oddamy...”, czy też „...Polsce oddamy”. Przyjęto wariant kompromisowy - Statut HPC mówił tylko o hymnie zaczynającym się od słów „Wszystko co nasze...”. Tekst rotty Przyrzeczenia Harcerskiego, Prawa i Hymnu nie uległ od tej pory zmianie. Zmiany wprowadzone później do statutu dotyczyły głównie zmian struktur organizacji i podziału kompetencji. Konferencja zdecydowała również, że Radę Naczelną tworzyć będą przedstawiciele wszystkich samodzielnych drużyn oraz szczepów i naczelnik. Naczelnik kierować będzie zarazem naczelnictwem, będącym organem wykonawczym RN HPC. Nowa Rada Naczelna nie spotkała się nigdy w pełnym składzie, ponieważ z powodu braku precyzyjnej rejestracji drużyn i braku wymiany informacji między Naczelnictwem a terenem nie można było z całą pewnością podać, kto ma wejść w jej skład. Niektóre drużyny działały „na dziko” i nie utrzymywały kontaktów z władzami HPC.

Pierwszy, długo oczekiwany, Zjazd odrodzonego harcerstwa, do którego zwołania nawoływano już od roku, przebiegł w dniu 9 listopada 1991 r. w Domu PZKO w Trzyńcu-Lesznej Dolnej. Zjazd był nadzwyczaj spokojny. Naczelnik tłumaczył swym młodszym kolegom swe - zdaniem krytyków - niezdecydowane działanie:

Byliśmy optymistami sądząc, że harcerstwo, które miało na naszym terenie tak chlubne tradycje, będzie się rozwijać bardzo szybko i dlatego też władze nasze, z dwu wariantów działania, a to z wariantu podobnego do sytuacji 1918 roku, czyli rozpocząć pracę od podstawowej drużyny, a powoli dochodzić do skutku, lub też wariantu drugiego, z byłych drużyn pionierskich przynajmniej w części zorganizować drużyny i szczepy harcerskie wraz z przejściem ich majątku, zwyciężył wariant drugi. Bo przecież już przed konferencją działała pewna liczba ludzi, byłych pionierów, w drużynach harcerskich, przecież już część młodych zapaleńców skorzystała z propozycji Komendy Chorałwi w Katowicach i przeszkoliła się w podstawowych działaniach harcerskich. Wierzyliśmy, że drużyny, które działają, będą złączkiem do tworzenia kolejnych drużyn.

Pięćdziesięciu obecnych na sali delegatów wybrało nową Radę Naczelną, w skład której wchodziło 13 członków, w tym 6 przedstawicieli hufców - nowych jednostek terytorialnych, powołanych dla usprawnienia kontaktu „dołół” z Radą Naczelną. Zjazd wybrał do funkcji naczelnika hm. Władysława Sztebla. Zatwierdzona struktura organizacji nie sprawdziła się. Hufce nie działały prężnie, niektóre się w ogóle nie ukonstytuowały. Również wszystkie trzy powołane na Zjeździe komendy (zuchowa, harcerska i starszoharcerska) w przeciągu 1992 r. zawiesiły swą działalność.

*I Zjazd HPC, głosowanie delegatów
Dolna Leszna, 9. 11. 1991*

Władysław Sztebel

Kazimierz Worek

Alicja Berki

Krzysztof Mitura

Złot 80-lecia w Cierlicku

W dniach 11. - 13. 9. 1992 odbył się na cierlickim Żwirkowisku (miejscu śmierci polskich lotników Franciszka Żwirki i Stanisława Wigury) Złot 80-lecia HPC. Na Złot przybyło 12 dobrze umundurowanych i sprawnie działających zaolziańskich drużyn harcerskich. Złot pokazał, że Harcerstwo jest już znaczącą organizacją młodzieżową.

Złot 80-lecia HPC, hm Władysław Byrtus przyjmuje Krzyż za zasługi ZHP, w lewo naczelnik pwd. Kazimierz Worek, Cierlicko, 12. 9. 1992

Zmiana warty

Tuż po zlocie zrezygnował z powodów zdrowotnych z funkcji naczelnika HPC hm. Władysław Sztebel. Rada Naczelna przyjęła rezygnację 17. 10. 1992. Widząc zdecydowanie i umiejętności swych podopiecznych harcerzy wykazywane w czasie Złotu, hm. Władysław Sztebel pożegnał się z funkcją z poczuciem zadowolenia. Prawa i obowiązki naczelnika HPC przejął pwd. Kazimierz Worek. Rozpoczął się nowy etap w działalności organizacji, który charakteryzowała stopniowa stabilizacja - dotycząca zarówno bazy członkowskiej (od tej pory nie tolerowano „dzikich drużyn”), jak i wdrożenia stałego modelu planowanego i organizowanego działania. Nowy naczelnik zarządził inwentaryzację wszystkich jednostek organizacyjnych HPC, opracowano nową metodę wykorzystania Harcerskiego Ośrodka Turystycznego „Kikula” w Koszarzyskach, wytworzono regulaminy wewnętrzne HPC oraz opracowano przejrzysty schemat przyznawania stopni harcerskich i intryktorskich.

Pwd. Bohdan Prymus i pwd. Kazimierz Worek, Zjazd Nadzwyczajny HPC, Czeski Cieszyń, 8. 5. 1993

HPC wydawcą Naszej Gazetki

Pod koniec 1990 r. praskie wydawnictwo „Mladá fronta” odmówiło wydawania dwutygodnika dla dzieci i młodzieży o nazwie „Nasza Gazetka” (w latach 1952-68 i 1971-90 pokazywała się pod nazwą „Gazetka Pioniera”), więc od 1 stycznia 1991 r. formalnym wydawcą „Gazetki” została Rada Naczelna HPC. Był to okres, w którym każdy numer mógł być numerem ostatnim. Sytuacja uspokoiła się dopiero jesienią 1992 r., gdy Rada Naczelna, jako wydawca, zleciła wydawanie „Gazetki” wydawnictwu Rady Polaków „Olza”. „Nasza Gazetka” jest dotowana przez ministerstwo szkolnictwa RC, jej redaktorem naczelnym jest phm. Bohdan Prymus.

Nowa nazwa stary skrót

Po podziale Czechosłowacji w styczniu 1993 r. i powstaniu Republiki Czeskiej nastąpiła konieczność zmiany nazwy organizacji. W marcu 1993 r. została ogłoszona ankieta na temat nowej nazwy HPC. W konkurencji „Harcerstwo Polskie w Republice Czeskiej” i „Związek Harcerstwa Polskiego w Republice Czeskiej” zwyciężyła druga wersja. Nową nazwę miał zatwierdzić Zjazd Nadzwyczajny HPC zwołany na dzień 6 maja 1993 do Czeskiego Cieszyzna. W dyskusji głos zabrał młody druha Daniel Malczyk, przyboczny drużyny „Wielka Niedźwiedzica” z Karwiny-Frysztatu, który uzasadnił wszystkim, że należy pozostawić nazwę Harcerstwo Polskie, a dodać tylko w Republice Czeskiej.

„Nie rezygnujemy z własnej tradycji, z własnej historii, bądźmy sobą!” - tymi słowami przekonał wszystkich. Wybory do Rady Naczelnej spowodowały rotację kadr w tym organie. Jej nowy skład w zdecydowanej większości tworzyli młodzi instruktorzy, którym, jak się później okazało, trudno było pogodzić pracę we władzach organizacji z pracą w drużynach. Naczelnikiem wybrano phm. Kazimierza Worka. Kolejne Zjazdy HPC (11. 3. 1995 w Cierlicku i 12. 4. 1997 w Olbrachcicach) przebiegły, rzecz można, w spokojnej atmosferze, podobnie senny nastrój towarzyszył pracy harcerskiej. Jednak rozbieżności w poglądach co do metod kierowania organizacją stworzyły z biegiem czasu między poszczególnymi członkami władz harcerskich przepaść nie do przebycia. Długotrwałe nieporozumienia, których kulminacja nastąpiła jesienią 1998 r., udało się na szczęście rozwiązać na IV Zjeździe HPC w Karwinie-Frysztacie 20. 3. 1999 r., m. in. dzięki rycerskiej postawie zwaśnionych stron i zaprezentowanej koncepcji dalszej pracy nowo wybranej drużyny naczelnik, hm. Alicji Berki.

Rada Naczelna HPC wybrana na IV Zjeździe:
phm. Krzysztof Mitura, pwd. Daniel Stolarz,
pwd. Andrea Wałach, phm. Marian Piszczek,
hm. Władysław Sztebel, pwd. Adam Włosok,
hm. Alicja Berki, pwd. Tomasz Pała, pwd.
Józef Szymeczek i phm. Bohdan Prymus
brak pwd. Tomasza Paseki

Prawo harcerskie z 1991 r.

1. Harcerz służy ojczyźnie i dla Niej sumiennie spełnia swoje obowiązki.
2. Harcerz chce zmienić siebie i świat na lepsze.
3. Harcerz stara się zrozumieć siebie, rozwija swoje zdolności i zamiłowania.
4. Harcerz chce wiedzieć więcej niż wie, umieć więcej niż umie.
5. Harcerz myśli samodzielnie i działa skutecznie.
6. Harcerz jest uczciwy, dzielny i odpowiedzialny, można na niego liczyć.
7. Harcerz jest życzliwy, uczynny i opiekuńczy.
8. Harcerz jest gospodarny, szanuje pracę własną i innych.
9. Harcerz poznaje i chroni przyrodę.
10. Harcerz dba o sprawność i zdrowie, nie ulega szkodliwym nałogom.

Przyrzeczenie harcerskie

Mam szczerą wolę służyć Dobru Najwyższemu i Ojczyźnie, nieść chętną pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu Harcerskiemu.

Zobowiązanie instruktorskie

Przyjmuję obowiązki instruktora Harcerstwa Polskiego w Republice Czeskiej. Swoją postawą i pracą pragnę służyć Ojczyźnie. Jestem świadom odpowiedzialności za powierzone mi dzieci i młodzież, ich zdrowie i bezpieczeństwo. Będę je wychowywać zgodnie z ideałami zawartymi w Obietnicy i Prawie Zucha, Przyrzeczeniu i Prawie Harcerskim. Zobowiązuję się przestrzegać statutu HPC, pracować nad sobą, pogłębiać swoją wiedzę i umiejętności. Powierzonej mi przez HPC funkcji nie opuszczę samowolnie.

Imprezy centralne

Od początku wznowienia działalności HPC organizowało trzy imprezy centralne, Złaz zachowy, Harcerski Rajd Beskidzki i Złot poobozowy. Na wiosnę 1993 r. hm. Alicja Berki wprowadziła nową tradycję. W kwietniu jej szczerp zorganizował w Lutyni Dolnej dla zuchów i harcerzy I Festiwal Piosenki Harcerskiej. Odtąd regularnie co rok Rada Naczelna organizuje przy współpracy z drużynami, a od 1999 r. również namiestnictwami, trzy imprezy całozwiązkowe: festiwal, złaz i rajd. Kolejne lata przyniosły dalsze inicjatywy, które z większym lub mniejszym sukcesem wypełniły kalendarz harcerski, mowa tu o Harcerskim Turnieju w Koszykówce (5 edycji), Harcerskim Turnieju w Siatkówce (1 edycja) i IQ-Open – harcerskim konkursie w grach umysłowych (nieregularnie 6 edycji, trwają przygotowania 7. odsłony).

Rajdy harcerskie są najlepszym wskaźnikiem poziomu, zdolności i prawdziwych umiejętności zaolziańskich drużyn harcerskich. Tylko systematycznie działająca drużyna może uzyskać pierwszeństwo w rajdzie harcerskim. Drużyny odnoszące sukcesy w tym przedsięwzięciu należy uważać zatem za najlepiej zorganizowane. Mówiąc o sukcesach odniesionych w zmaganiach rajdowych należy wymienić pięć dużych, które prezentują najwyższy poziom „harcerstwa”: 1. KDH „Błękitna Jedynka” z Karwiny-Nowego Miasta, DH „Wielka Niedźwiedzica” z Karwiny-Frysztatu, DH im. Żwirki i Wigury z Cierlicka, HDW „OPTY” z Cz. Cieszyna i DH „Czarne Pantery” z Trzyńca.

Zwycięstwo w Festiwalu Piosenki Harcerskiej również wymaga nie lada umiejętności. Na liście laureatów wyróżniają się trzykrotni zwycięzcy - GZ „Zamczysko” z Gródka i DH „Czarne Pantery” z Trzyńca. Na uwagę zasługują również zuchy ze Stonawy, które czterokrotnie uplasowały się na trzecim miejscu. Tradycyjnie wysoki poziom prezentują harcerze z Lutyni Dolnej. W przeciągu 10 lat tylko dwu drużynom udało się zdobyć najwyższe laury w głównych kategoriach obu imprez. Pierwszą z nich jest HDW „OPTY” z Czeskiego Cieszyna, która zwyciężyła w festiwalu w 1993 r. oraz w rajdzie harcerskim w 1996 r.; drugą natomiast drużyna „Czarne Pantery”, która jako jedyna odniosła oba prestiżowe zwycięstwa w jednym roku - w 1998 r.

Laureaci festiwalu piosenki harcerskiej

I FPHiZ - Lutynia Dolna 1993

kategoria zuchowa

1. GZ „Słoneczko” Błędowice
2. GZ „Mieszkańcy Zielonego Lasu” Cierlicko
3. GZ „Duszki” Bogumin

kategoria harcerska

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
2. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina-Frysztat
3. DH im. H. Sienkiewicza Skrzeczów

II FPHiZ - Nawsie 1994

kategoria zuchowa

1. GZ „Zamczysko” Gródek
2. GZ „Górolazy” Nawsie
3. GZ „Słoneczne Promyki” Stonawa

kategoria harcerska

1. DH „Lutyniaci” Lutynia Dolna
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
3. DH „Biały Miś” Jabłonków

III FPHiZ - Stonawa 1995

kategoria zuchowa

1. GZ „Zamczysko” Gródek
2. GZ „Biedronki” i „Włóczyki” Błędowice Dolne
3. GZ „Słoneczne Promyki” Stonawa

kategoria harcerska

1. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko
2. DH „Sylaba” Lutynia Dolna
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat

IV FPHiZ - Błędowice Dolne 1997

kategoria zuchowa

1. GZ „Zamczysko” Gródek
2. GZ „Lutyńskie Słoneczko” Lutynia Dolna
3. GZ „Słoneczne Promyki” Stonawa

kategoria harcerska

1. DH „Czarne Pantery” Trzyniec I
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
3. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko

V FPHiZ - Lutynia Dolna 1998

kategoria zuchowa

1. GZ „Wilczki” Nydek
2. GZ „Mieszkańcy Zielonego Lasu” Cierlicko
3. GZ „Słoneczne Promyki” Stonawa

kategoria harcerska

1. DH „Czarne Pantery” Trzyniec I
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina-Frysztat

VI FPHiZ - Wędrzynia 1999

kategoria zuchowa

1. GZ „Leśna Drużyna” Trzyniec Podlesie
2. GZ „Zamczysko” Gródek
3. GZ „Wilczki” Nydek

kategoria harcerska

1. DH „Czarne Pantery” Trzyniec I
2. DH im. Stasia Tarkowskiego Lutynia Dolna
3. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn

VII FPHiZ - Karwina 2000

kategoria zuchowa

1. GZ „Leśna Drużyna” Podlesie
2. GZ „Mieszkańcy Zielonego Lasu” Cierlicko
3. GZ „Brygada RR” Orłowa Lutynia

kategoria harcerska

1. HD im. Stasia Tarkowskiego Lutynia Dolna
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
3. DH „Błękitna Jedyńka” Karwina N. M.

kategoria starszoharcerska

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn

VIII FPHiZ - Czeski Cieszyn 2001

kategoria zuchowa

1. GZ „Brygada RR” Orłowa - Lutynia
2. GZ „Mieszkańcy Zielonego Lasu” - Cierlicko
3. GZ „Koniki Morskie” - Czeski Cieszyn

kategoria harcerska

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
2. HD im. Stasia Tarkowskiego Lutynia Dolna
3. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko

kategoria starszoharcerska

1. DH „Czarne Pantery” Trzyniec I
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina-Frysztat

IX FPHiZ - Stonawa 2002

kategoria zuchowa

1. GZ „Mieszkańcy Zielonego Lasu” - Cierlicko
2. GZ „Brygada RR” Orłowa - Lutynia
3. GZ „Duszki” Bogumin

kategoria harcerska

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
2. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko
3. DH „Błękitna Jedyńka” Karwina N. M.

X FPHiZ - Lutynia Dolna 2003

kategoria zuchowa

1. GZ „Słoneczne Promyki” Stonawa
2. GZ „Mądre Sówki” Olbrachcice
3. GZ „Koniki Morskie” i „Sibickie Morsy” Czeski Cieszyn

kategoria harcerska

1. HD im. Stasia Tarkowskiego Lutynia Dolna
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
3. 64. DH Skaut im. M. Cieślika z Wodzisławia

XI FPHiZ - Nawsie 2006

kategoria otwarta

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyn
2. HDW „GROM” Bystrzyca
3. GZ „Mądre Sówki” Olbrachcice

*I FPHiZ, „gospodarze” podczas swojego występu
DH im. Stasia Tarkowskiego, Lutynia Dolna 1993*

*X FPHiZ, GZ „Sibickie Morsy” z Cz. Cieszyzna - Sibicy
podczas swojego występu, Lutynia Dolna 2003*

*Wokalny harcerski „Dream team” - DH „Czarne Pantery”
i HDW „OPTY” podczas występu w ramach przeglądu
chórów w Cz. Cieszyń, czerwiec 2002*

*XI FPHiZ, HDW „GROM” z Bystrzycy podczas
swojego występu, Milików 2006*

*III FPHiZ, „gospodarze” festiwalu GZ „Słoneczne Promyki” i KP Stonawa, w lewo przykucnięty przewodniczący
RN HPC phm. Bohdan Prymus, pierwsza z prawej hm. Stefania Piszczek obecnie Przewodnicząca HKS „Zaolzie”*

Wyniki harcerskich rajdów beskidzkich

Rajd Zwycięstwa 1990

trasa A

1. Wędrynia
2. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
3. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko

trasa B

1. Trzyniec 1
2. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
3. Jabłonków

Harcerski Rajd Beskidzki 1991

trasa A

1. DH „Knieja” Wędrynia
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń
3. DH „Sokoły” Trzyniec 1

trasa B

1. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
2. HD „Beskidy” Sucha Góra
3. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń

Harcerski Rajd Beskidzki 1992

1. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
2. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
3. DH „Sowy” Karwina - Frysztat

Harcerski Rajd Beskidzki 1993

1. HD „Beskidy” Sucha Góra
2. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
3. Skautský oddíl „Kamzíci” Valašské Meziříčí

Harcerski Rajd Beskidzki 1994

1. patrol mieszany drużyn karwińskich „Błękitna Jedyńka” i „Synowie Tarawy”
2. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko
3. DH „Białe Orły” Jabłonków

Harcerski Rajd Beskidzki 1995

1. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
2. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat

Harcerski Rajd Beskidzki 1996

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń
2. „Těšínská Pětka” - 5. divíci oddíl skautek Č. T.
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat

Harcerski Rajd Beskidzki 1997

kategoria młodszoharcerska

1. HD „Czarne Pantery” Trzyniec 1
2. HD „Robinsonowie” Cierlicko
3. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń

kategoria harcerska

1. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina-Frysztat
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń
3. HD „Czarne Pantery” Trzyniec 1

kategoria starszoharcerska

1. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat
2. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko
3. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń

Harcerski Rajd Beskidzki 1998

kategoria młodszoharcerska

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń
2. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat
3. DH im. J. Kukuczki Nawšie

kategoria harcerska

1. HD „Czarne Pantery” Trzyniec 1
2. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat

kategoria starszoharcerska

1. HDW „OPTY” Czeski Cieszyń
2. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko - dziewczęta
3. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko - chłopcy

Harcerski Rajd Beskidzki 1999

kategoria młodszoharcerska

1. DH im. Żwirki i Wigury Cierlicko

kategoria harcerska

1. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat
2. 1. KDH „Błękitna Jedyńka” Karwina - N. M.
3. HD „Czarne Pantery” Trzyniec 1

kategoria starszoharcerska

1. HD „Czarne Pantery” Trzyniec 1
2. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat

W latach 2000 i 2001 rajdy były bez konkurencji bezpośredniej, dlatego bez umiejscowień.

Harcerski Rajd Beskidzki 2005

1. HD „Tropy” Karwina
2. DHW „GROM” Bystrzyca
3. DH „Wielka Niedźwiedzica” Karwina - Frysztat

*HRB, meldunek drużyn podczas apelu,
Koszarzyska - Kikula, 1991*

*Komendant rajdu pwd. W. Štirba (w białej koszuli) i
naczelnik pwd. K. Worek przed apelem, Kikula 1994*

*Harcerki DH „Czarne Pantery” na punkcie
kontrolnym HRB 1997*

*Patrol HDW „GROM” z Bystrzycy na punkcie
kontrolnym „Straży pożarnej”, Guty 2005*

*Szachy są jedną z dyscyplin Harcerskiego Turnieju
Umysłowego IQ-Open, Cz. Cieszyn 2007*

*Złoty poobozowe charakteryzuje „rodzinna” atmosfera
bez konkurencji „rajdowej”, Kikula 2003*

Złazy zuchowe

Mocno zakorzeniona tradycja harcerska pozwoliła już w pierwszym roku działalności na organizowanie sprawdzonych w poprzednich okresach imprez całonocnych dla zuchów. Pierwszą centralną akcją HPC, nazwaną symbolicznie „Olza” był zjazd zuchowy w Lasku Miejskim w Jabłonkowie (21. 4. 1990). W ramach akcji „Olza” Komenda Zuchowa pod przewodnictwem Anny Cimała i Stefanii Piszczek zorganizowała jeszcze kolejne dwa zjazdy zuchowe, w Cierlicku-Kościele (15. 9. 1990) i Boguminie (1. 12. 1990). W tym drugim zuchów zakończyły akcję zdobyciem sprawności „Mój region”, a uczestniczyło w nim 120 dzieci. W następnych latach Komenda Zuchowa pod przewodnictwem Wierki Piekarskiej zorganizowała kolejne zjazdy zuchowe. Odbył się więc turniej rycerski na Żwirkowisku, poszukiwano ducha gór beskidzkich w Bystrzycy, a na Szańcach w Mostach koło Jabłonkowa szukano skarbu Montezumy, mocnego władcy Azteków. Po rozwiązaniu Komendy Zuchowej zjazdy organizowały poszczególne drużyny. W roku 1993 r. przyjęto zasadę organizowania jednego zjazdu zuchowego w roku harcerskim. „Czarne Pantery” przygotowały dla zuchów we wrześniu 1995 r. wycieczkę do lasu bajkowego z Gródka do Nydku przez Filipkę. Krąg Przyjaciół HPC ze Stonawy umożliwił zuchom zapoznać się w październiku 1996 r. z Pustekim, utopcem i innymi postaciami występującymi w „Godkach śląskich” J. Ondrusza. W następnym roku zuchy dzielnie przeżyły „Niekończącą się historię” walki Fantazji z Królową Złą na Kościele, przez co uratowały świat bajek od zniszczenia. W ramach akcji przekazywania sztandaru dla HPC odkrywały tajemnice Ekolandii. W każdym zlocie zuchowym wzięło udział przeszło 100 zuchów, a w ratowaniu Małego Księcia nad Lucyną w Błędowicach jesienią 1999 r. uczestniczyło rekordowych 17 gromad zuchowych.

I Zjazd zuchowy, Jabłonków 21. 4. 1990

GZ „Wilczki” z Nydku z drużynowym J. Szymeczkiem i dyrektorką szkoły Lilianą Krzywoń, 1995

Zjazd zuchowy pod znakiem władcy Azteków Montezumy i poszukiwań jego skarbów przygotowała HDW „OPTY” pod komendą drużynowej GZ „Górolazy” z Nawsia Grażyny Stirba, Mosty - Szańce, 1994

„Szlakiem lilijki”

W połowie 1993 r. hm. Adolf Szurman, czołowy działacz harcerski w okresie międzywojnia, przekazał Radzie Naczelnej harcerskie pamiątki historyczne, które gromadził przez całe życie. Zbiory zafascynowały dr Danutę Branną na tyle, że postanowiła wykorzystać je do wystawy historycznej „Szlakiem lilijki”, którą przygotował Ośrodek Dokumentacyjny Kongresu Polaków wraz z Radą Naczelną. Wystawę, otwartą 21 kwietnia 1995 r. w Mostach k. Czeskiego Cieszyzna, zwiedził m. in. starosta czeskiego „Junáka” Jiří Navrátil z Pragi oraz delegacja Kwatery Głównej ZHP. Zbiory Adolfa Szurmana są zarchiwizowane w Ośrodku Dokumentacyjnym i tam są dostępne zainteresowanym.

Wręczenie sztandaru

Największą imprezą ostatnich lat było wręczenie sztandaru HPC. O konieczności posiadania własnego sztandaru dyskutowano w kręgach harcerskich niemalże od samego początku działalności reaktywowanego HPC. Tak naprawdę jednak to sprawa sztandaru ruszyła dopiero po powrocie 30 osobowej delegacji HPC ze Światowego Zlotu Harcerstwa Polskiego w Zegrzu jesienią 1995 r. Na spotkaniu pozłotowym obożny zaolziańskiej wyprawy w Zegrzu, hm. Grzegorz Młynarczyk, oświadczył, że na kolejny Światowy Zlot Harcerstwa Polskiego Gniezno 2000 musimy pojechać koniecznie z własnym sztandarem. Na końcu października 1995 r. Rada Naczelna zleciła druhowi Józefowi Kondorowi Szymeckowi zająć się realizacją projektu sztandaru. Pierwszy projekt sztandaru HPC narysował na zamówienie Kondora dnia 10. 11. 1995 Marek Piekarski z Cierlicka. W międzyczasie po spotkaniu delegacji władz HPC z konsulem Piotrem Szwarcem 13. 3. 1996 r. w Morawskiej Ostrawie objął pan konsul patronat nad sztandarem. Po długich dyskusjach i naradach Rada Naczelna uchwaliła w połowie 1996 r. następujący wygląd sztandaru: awers, czyli przednia białą-czerwona strona wzorowana jest na tradycyjnych sztandarach harcerskich w środku z krzyżem i wokół krzyża napisem „Harcerstwo Polskie w Republice Czeskiej”. Rewers, czyli tylna strona sztandaru, przedstawia na niebieskim tle (kolor Księstwa Cieszyńskiego), złotego orła piastowskiego, zaś w rogach widnieją cztery złote lilijki. Sztandar symbolizuje nierozzerwalny związek HPC z całym harcerstwem polskim (awers). Barwy Księstwa Cieszyńskiego symbolizują miejsce, w którym przyszło nam działać - Zaolzie, będące od wieków częścią Ziemi Cieszyńskiej. Przynależność do ruchu skautowego dokumentują lilijki na rewersie. Ostateczną formę sztandaru w skali 1:1 narysował Kazimierz Gajdzica. Jesienią 1996 r. konsul Piotr Szwarc przekazał projekt sztandaru do Komendy Głównej ZHP w Warszawie, która zorganizowała jego wyszycie. Prace pilotował członek Komendy Głównej hm. Gerard Żorawik. Dnia 9 maja 1998 r. w Koszarzyskach, w obecności prawie wszystkich jednostek organizacyjnych HPC i pana konsula Piotra Szwarca, sztandar został uroczystie przekazany przez naczelnika ZHP Ryszarda Paćlowskiego naszej organizacji.

*Naczelnik pwd. K. Worek przejął właśnie
nowy sztandar Harcerstwa Polskiego w RC
Koszarzyka - Kikula 9. 5. 1998*

*Awers - przednia strona i rewers - tylna strona
sztandaru Harcerstwa Polskiego w RC*

Z nowym milenium nowe warunki

Po intensywnych dziesięciu latach pracy harcerstwo jest znaczącą organizacją społeczną. Pod własnym sztandarem organizowany jest Zlot 10-lecia HPC (19. - 21. 5. 2000) w Koszarzyskach. Reprezentacje biorą udział w Światowym Zlocie Harcerstwa Polskiego Gniezno 2000 i Kielce 2007 oraz w Jubileuszowym Zlocie ZHP Kraków 2010. Pocztu sztandarowego nie brak na żadnym festiwalu PZKO i innych akcjach wspomnieniowych, w których figurowali harcerze lub ważne osobistości naszego regionu. Drużyny systematycznie pracują i wyjeżdżają na obozy...

*Poczet sztandarowy HPC (z historycznym sztandarem)
na festiwalu PZKO, Karwina 1997*

*Drużyna sztandarowa w czele z phm. K. Miturą
na festiwalu PZKO, Karwina 2007*

Jednak przełom wieków przynosi zmianę. Była niezauważalna, wręcz marginesowa w pierwszych latach, a okazała się prawie egzystencjalna. Drużynowi i pierwsi wychowankowie tych drużyn, doświadczeni instruktorzy, zaczęli się wykruszać. Ich miejsca zajmowali młodszy koledzy, którzy jednak jeszcze „nie dorosli” do postów przybocznych i drużynowych, co było przyczyną zanikania drużyn i gromad zuchowych. Ogień dekadencji podsycał również system kursów kadry instruktorskiej przebrany z ZHP, który nie sprostał potrzebom naszego środowiska.

Przysłowiowym „gwoździem do trumny” był zmieniający się w bardzo szybkim tempie system prawny i dotacyjny ministerstwa szkolnictwa i niepodolewanie ówczesnych władz wszystkim wymaganiom. Nie udało się wprowadzić jednolitego systemu ewidencyjno-gospodarczego w jednostkach. Wszystkie te przyczyny doprowadziły do starć poglądowych we władzach i zmiany naczelnika na VII Zjeździe HPC (27. 5. 2006 w Cz. Cieszyńie).

Brak systemu ewidencyjno-gospodarczego i znaczna nieodpowiedzialność drużynowych w sprawach „papierkowych” w minionych latach był przyczyną nieścisłości w księgowości HPC i uwalenia sankcji finansowych na organizację. Nowe władze zamiast wspierać środowisko i jednostki borykały się w następnych latach z utrzymaniem finansowym organizacji i odrobieniem zaległości. Baza członkowska w tym czasie zmalała do 220 członków, a w terenie pracowało tylko 6 drużyn harcerskich i 3 gromady zuchowe. Co za tym idzie, została przerwana tradycja FPHiZ, HRB i Złazów zuchowych. Ze względu na swój najmniej „formalny” charakter i fakt, że jest otwarty dzieciom i młodzieży polskiej, przetrwał Harcerski Turniej Umysłowy IQ-Open.

*Sztandar HPC (pierwszy z lewej) na
Zlocie 100-lecia ZHP, Kraków 2010*

W dalszych latach praca Rady Naczelnej, pod przewodnictwem hm. Grzegorza Młynarczyka i naczelnika phm. Krzysztofa Mitury, i kontakt z pozostałymi jednostkami, pozwoliła odbudować zdrowe zasady pracy w drużynach. Baza członkowska ustaliła się, a nawet nieznacznie wzrosła, poszerzyła się kadra instruktorska w poszczególnych jednostkach i odnowiono współpracę między drużynami. Pozytywnymi sygnałami z terenu były reaktywujące się gromady zuchowe.

Pozytywnym akcentem i optymizmem pozwala napelniać fakt, że brać harcerska stawiała się na Zlocie 100-lecia HPC w dniach 13. - 15. 9. 2013 pod Kiczorą w Koszarzyskach. Udział w zlocie wzięło 117 harcerzy - wszystkie działające drużyny harcerskie, kadra gromad zuchowych, HKS i oczywiście władze HPC.

*Przewodniczący RN HPC hm. G. Młynarczyk
mianuje pvd. M. Cmiela i pvd. P. Poloka
na strażników uroczystego ogniska na
Zlocie 100-lecia HPC pod Kiczorą, 14. 9. 2013*

Rada Naczelna HPC

styczeń 1990 - styczeń 1991

(RN wybrana na zebraniu Rady Naczelnej HPC z lat 1968 - 1970, poszerzonym o byłych działaczy ruchu harcerskiego oraz drużynowych i szeregowych działających w dotychczasowej Organizacji Pionierskiej, Czeski Cieszyń, 30. 1. 1990)

hm. Władysław Sztebel - naczelnik
hm. Mieczysław Piszczek
hm. Aniela Cimała
Grażyna Bednař
Franciszek Zielina
phm. Władysław Byrtus
hm. Jan Raszka
Jan Toman
przodownik Bohdan Prymus

styczeń 1991 - listopad 1991

(RN wybrana na Konferencji HPC, Czeski Cieszyń, 19. 1. 1991)

hm. Władysław Sztebel - Sucha Góra - naczelnik
Michaela Czap - Olbrachcice
Leszek Harok - Karwina-Frysztat
Maria Jakubek - Bystrzyca
Roman Kajfosz - Czeski Cieszyń
Wanda Kufa - Trzyniec VI
Władysław Łysek - Jabłonków
Anna Martyniek - Gródek
hm. Grzegorz Młynarczyk - Karwina-Nowe Miasto
Wiera Piekarska - Cierlicko
Edmund Piekarski - Cierlicko
Marian Piszczek - Stonawa
Marta Roszka - Wędrynia
Witold Śtirba - Czeski Cieszyń
Józef Szymeczek - Bystrzyca
Lech Toman - Sucha Góra
Józef Wita - Błędowice
Kazimierz Worek - Trzyniec I
Roman Zemene - Oldrzychowice

listopad 1991 - maj 1993

(I Zjazd HPC, Leszna Góra, 9. 11. 1991)
hm. Władysław Sztebel - naczelnik (do 9.6.1992)
pwd. Kazimierz Worek - z-ca naczelnika (od 9. 6. 1992 p. o.)
pwd. Wiera Piekarska - komendant zuchowy
hm. Alicja Berki - komendant harcerski
hm. Mieczysław Piszczek - kom. starszoharcerski
pwd. Franciszek Zielina - kwatermistrz (do września 1992)
pwd. Bohdan Prymus - rzecznik prasowy i sekretarz
Marta Roszka - hufiec trzimecki (do grudnia 1991)
Grażyna Śtirba - hufiec cieszyński
pwd. Wiera Piekarska - h. susko-błędow. (od 28.3.1992)
Urszula Polok - hufiec jabłonkowski (od 28.3.1992)
Lenka Strzyż - hufiec karwiński (od 28.3.1992)

maj 1993 - marzec 1995

(Zjazd Nadzwyczajny HPC, Cz. Cieszyń, 8. 5. 1993)
phm. Kazimierz Worek - naczelnik
hm. Alicja Berki
pwd. Wanda Filipek
pwd. Jan Harazin
pwd. Wiera Piekarska
pwd. Lech Małysz
pwd. Edmund Piekarski
pwd. Marian Piszczek

pwd. Bohdan Prymus
pwd. Andrzej Śtirba
Grażyna Śtirba
pwd. Lenka Strzyż
hm. Władysław Sztebel
pwd. Józef Szymeczek
Tomasz Pala
Daniel Malczyk

marzec 1995 - kwiecień 1997

(II Zjazd HPC, Cierlicko-Kościelec, 11. 3. 1995)

phm. Kazimierz Worek - naczelnik
phm. Bohdan Prymus
phm. Wiera Piekarska
phm. Marian Piszczek
phm. Lenka Strzyż
pwd. Lech Małysz
hm. Grzegorz Młynarczyk
phm. Edmund Piekarski
phm. Witold Śtirba
phm. Jan Franek
hm. Alicja Berki

kwiecień 1997 - marzec 1999

(III Zjazd HPC, Olbrachcice, 12. 4. 1997)

phm. Kazimierz Worek - naczelnik
phm. Marian Piszczek - zastępca naczelnika
phm. Bohdan Prymus - przewodniczący RN
pwd. Jan Harazin
hm. Grzegorz Młynarczyk
pwd. Tomasz Pala
pwd. Tomasz Paseka
phm. Wiera Piekarska
pwd. Józef Szymeczek
pwd. Marcin Warchoła po rezygnacji - Ewa Matuszyńska
pwd. Andrea Wałach

marzec 1999 - marzec 2001

(IV Zjazd HPC, Kanwina-Frysztat, 20. 3. 1999)

hm. Alicja Berki - naczelnik
phm. Krzysztof Mitura - zastępca naczelnika
phm. Bohdan Prymus - przewodniczący RN
pwd. Józef Szymeczek - namiestnik zuchowy
pwd. Adam Włosok - namiestnik harcerski
pwd. Andrea Wałach
pwd. Tomasz Pala
pwd. Tomasz Paseka
pwd. Daniel Stolarz
phm. Marian Piszczek po rezygnacji - Ewa Matuszyńska

marzec 2001 - maj 2004

(V Zjazd HPC, Lutyńia Dolna, 24. 3. 2001)

hm. Alicja Berki - naczelnik
hm. Władysław Byrtus - zastępca naczelnika
phm. Bohdan Prymus - przewodniczący RN
phm. Renata Lugsch - gospodarz
phm. Edmund Piekarski
pwd. Mariola Nalewajka
pwd. Michał Wałach
pwd. Tomasz Paseka
hm. Władysław Sztebel
pwd. Mariola Filipek
Agata Zolich

maj 2004 - maj 2006

(VI Zjazd HPC, Czeski Cieszyń, 15. 5. 2004)

hm. Alicja Berki - naczelnik

phm. Krzysztof Mitura - przewodniczący RN

hm. Stefania Piszczek

pwd. Barbara Guziur

pwd. Monika Wałach

phm. Mariola Najewajka

pwd. Roman Sekula

maj 2006 - grudzień 2007

(VII Zjazd HPC, Czeski Cieszyń, 27. 5. 2006)

phm. Krzysztof Mitura - naczelnik

hm. Grzegorz Młynarczyk - przewodniczący RN

pwd. Adam Nalewajka

pwd. Monika Wałach

pwd. Maciej Szewczyk

grudzień 2007 - grudzień 2009

(VIII Zjazd HPC, Czeski Cieszyń, 15. 12. 2007)

phm. Krzysztof Mitura - naczelnik

hm. Grzegorz Młynarczyk - przewodniczący RN

pwd. Adam Nalewajka

pwd. Roman Sekula

pwd. Maciej Szewczyk

grudzień 2009 - listopada 2011

(IX Zjazd HPC, Czeski Cieszyń, 4. 12. 2009)

phm. Krzysztof Mitura - naczelnik

hm. Grzegorz Młynarczyk - przewodniczący RN

pwd. Adam Nalewajka

pwd. Andrzej Glac

pwd. Maciej Szewczyk

od listopada 2011

(X Zjazd HPC, Czeski Cieszyń, 25. 11. 2011)

phm. Krzysztof Mitura - naczelnik

hm. Grzegorz Młynarczyk - przewodniczący RN

pwd. Andrzej Glac

pwd. Maciej Szewczyk

węd. Michał Kozieł

Na początku I Zjazdu HPC, który odbył się 9. 11. 1991 r. w Domu PZKO w Lesznej Dolnej odśpiewano Hymn Harcerski. Na zdjęciu uczestnicy Zjazdu, od lewej Tadeusz Szkucik, dr Władysław Josiek, Konsul Generalny RP w Ostrawie Jerzy Kronhold, hm. Władysław Sztebel, hm. Władysław Wróbel. Z prawej konsul Grabowski.

Delegaci VII Zjazdu HPC podczas głosowania, Czeski Cieszyń, 27. 5. 2006

